

Abstrakt

Bakalářská práce se zabývá komparováním připravenosti a akceschopnosti organizací NATO a EU rozhodnout o účasti v intervenci na příkladu krize v Libyi. Cílem je zkoumat, proč EU nedokázala vytvořit společný plán pro intervenci v Libyi, a co naopak udělalo NATO jinak, aby mohlo později převzít velení nad intervencí. V rámci těchto dvou organizací se práce zaměřuje na jejich členské státy, a to, jak ovlivnily rozhodovací proces. V EU jsem se soustředila na Francii, Velkou Británii a Německo. První dvě země jsou zkoumány jako aktéři, kteří intervenci prosazují a zaměřují se na jejich společnou spolupráci a rozdílný postoj k práci pod velením NATO. Zatímco představitelé Velké Británie uvítali sjednocení operace pod velení aliance, zástupci Francie se v tomto směru zdráhali. Německo je v práci uvedeno, jako aktér s odlišným výsledkem rozhodovacího procesu, který vedl k odmítnutí a kritice intervence. Německé odmítnutí je popsáno jako jeden z faktorů, proč se EU nezúčastnilo a neřídilo intervenci. V rámci NATO se věnuji Spojeným státům, jejich rozhodovacímu procesu a jejich vlivu na převzetí intervence aliancí. Analyzuji, jakým způsobem došlo k tomu, že se Spojené státy rozhodly zaujmout v Libyjské krizi druhořadou roli a přenechat vedoucí úlohu evropským zemím. Komparace je provedena na základě vybraných koncepcí věnujících se rozhodovacímu procesu o intervenci. Práce vychází z celé řady zdrojů. Nejvíce čerpá z pramenů z webových databází NATO, EU, OSN a dalších. Dále jsou významným zdrojem webové stránky tisku a mnohé publikace.